

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DE TURISME, CULTURA, ESPORTS, TREBALL, FUNCIO PÚBLICA I DIÀLEG SOCIAL DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 352-1992

Fq.Con.núm. 33/27

XI legislatura

Any 2025

Núm. 59

Presidència del Sr. Jordi López i Ravanals

Sessió celebrada dia 27 de novembre de 2025

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 13600/25, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa al reconeixement i impuls de l'esport femení a les Illes Balears. .... [716](#)

2) RGE núm. 15536/25, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a polítiques urbanes per reduir la gentrificació turística a les Illes Balears. .... [722](#)

EL SR. PRESIDENT:

Molt bon dia a tothom. Si els sembla bé, començam ja. Començarem la sessió d'avui i, en primer lloc, es demanarà si es produeixen substitucions. Partit Socialista?

EL SR. GUERRERO I MORENO:

Sí, Sr. President, Marco Guerrero substitueix Llorenç Pou.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Sí, Sr. President, Joana Gomila substitueix Llorenç Córdoba.

EL SR. PRESIDENT:

Llorenç Córdoba, Joana Gomila, eh?, d'acord. I del Partit Popular hi ha tots els titulars, d'acord.

Idò, bé, l'ordre del dia d'avui consisteix... -el Sr. Sagreras vindrà ara, es troba en una telefonada, però hem decidit començar, d'acord? L'ordre del dia d'avui consisteix en el debat de les proposicions no de llei RGE núm. 13600 i 15536/25.

1) Proposició no de llei RGE núm. 13600/25, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa al reconeixement i impuls de l'esport femení a les Illes Balears.

En primer lloc, passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 13600/25, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa al reconeixement i impuls de l'esport femení a les Illes Balears. Per a la seva defensa, per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Fornas, per un temps de cinc minuts. Moltes gràcies, Sra. Fornas.

LA SRA. FORNAS I MUNAR:

Moltes gràcies, president. Avui duim a aquesta comissió una proposició no de llei que va molt més enllà d'un simple torneig de futbol, parlem de reconèixer una trajectòria, de posar en valor unes pioneres i, sobretot, de fer una passa endavant com a societat en la promoció de la igualtat real dins l'àmbit esportiu.

El futbol femení a les Illes Balears ha fet un camí llarg i gens fàcil. Durant dècades, moltes dones han practicat aquest esport en condicions difícils, amb poc suport institucional i amb una visibilitat gairebé inexistent. Figures com Margarita Miranda simbolitzen aquest esperit valent, aquesta lluita silenciosa, però decidida, que va obrir pas quan jugar a futbol essent dona no estava ni tan sols ben vist.

I permeti'm compartir una imatge que resumeix molt bé el sentit d'aquesta PNL: quan Margarita Miranda i les seves companyes començaren a jugar a futbol, ho feien sovint sense vestidors dignes, amb camps deixats a darrera hora i amb mirades d'incredulitat des de la grada. No hi havia portades, no hi havia reconeixement, ni tan sols la certesa que el que feien fos considerat esport.

I, malgrat tot, varen continuar, perquè no jugaven només per a elles, jugaven perquè creien que qualche dia les nines de les Illes Balears podrien vestir una camiseta i sortir al camp sense haver de demanar permís, sense haver-se de justificar.

Avui, cada vegada que una nina entra al camp a un torneig com el Trofeu Margarita Miranda, dona continuïtat a aquest gest valent que qualcú va començar quan tot pareixia impossible. Però aquest impacte no és només històric, també és plenament present: fa poc, a una de les edicions del trofeu, una mare explicava com la seva filla fins a aquell moment no s'atrevia a apuntar-se a futbol per por a sentir-se diferent, i després d'assistir al partit, va dir: "Mamà, jo també vull jugar aquí, jo també puc".

Aquella frase tan senzilla i tan poderosa és exactament el que justifica aquesta PNL, perquè això no va només de competició, va de confiança, va d'autoestima i de futur.

I permeti'm afegir encara una tercera imatge, més institucional, però igualment significativa: un club de futbol base de la part forana explicava com, després de participar en una jornada vinculada al Trofeu Margarita Miranda, varen rebre un nombre inusual de sol·licituds de nines que volien apuntar-se a l'equip. Algunes venien acompanyades de mestres, altres de pares que deien: és la primera vegada que la meua filla em demana jugar a futbol amb tanta il·lusió. Això és política pública en estat pur, quan una iniciativa concreta transforma actituds, romp barreres i genera oportunitats reals.

El trofeu Margarita Miranda, organitzat per l'Atlético Baleares, no és només una competició esportiva, és un homenatge viu, un espai de visibilització i un referent que ha aconseguit consolidar-se com una cita destacada dins el calendari esportiu de la nostra comunitat, que congrega equips de primer nivell i desperta un interès creixent tant social com mediàtic.

Des del Grup Parlamentari Popular volem destacar tres valors fonamentals d'aquest esdeveniment: en primer lloc, el seu valor esportiu, dona projecció a les jugadores, fomenta la competició de qualitat i contribueix a dignificar i a professionalitzar el futbol femení dins la nostra terra.

En segon lloc, el seu valor social: esdevé un exemple clar pel qual moltes nines i joves troben en aquests esportistes un model de constància, sacrifici i autoestima, veuen que també elles tenen un lloc dins el terreny de joc, i això és molt més que esport.

I en tercer lloc, el seu valor cultural i econòmic: parlem d'un esdeveniment que dinamitza el nostre teixit local, que genera activitat i que projecta una imatge de Balears compromesa amb l'esport, amb la igualtat i amb el progrés social.

Aquesta PNL no cerca confrontació ni cap tipus de debat ideològic estèril, tot el contrari, cerca sumar, reforçar i consolidar. Proposam que el Parlament reconegui institucionalment el Trofeu Margarita Miranda com a esdeveniment esportiu i social de referència, que s'impulsin línies de col·laboració amb els clubs que organitzen torneigs

similars i que es vinculi aquesta iniciativa amb programes de promoció del futbol femení en categories formatives.

També plantejam fomentar campanyes de sensibilització i visibilització per reforçar la igualtat d'oportunitats entre homes i dones dins l'àmbit esportiu, en utilitzar aquest trofeu com a exemple inspirador i positiu.

I, finalment, consideram just i necessari instar el Govern d'Espanya a implicar-se encara més en aquest tipus d'iniciatives i argumentar el suport financer i institucional, perquè la igualtat real no ha de ser només un discurs, sinó una política efectiva i compartida.

Senyores diputades i diputats, aquesta proposta parla de reconeixement de futur, de dignitat i d'oportunitats, parla de construir una societat més justa, i també des del món de l'esport. Des del Partit Popular volem estendre la mà a tots els grups d'aquesta cambra perquè aquesta iniciativa pugui ser aprovada per unanimitat, seria un missatge clar i potent cap a la societat. Aquest parlament camina unit quan es tracta de defensar valors com la igualtat, l'esforç i el respecte. Aprovar aquesta PNL vol dir a les nostres esportistes que no estan soles, que la seva feina importa i que Parlament les veu, les reconeix i les acompanya.

Per tot això, us demanam el vostre suport i el vostre vot favorable.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Fornas. Ara, el Grup Parlamentari VOX, que ha presentat l'esmena [RGE núm. 18055/25](#), per a la seva defensa té la paraula la Sra. Verdú, per un temps de cinc minuts. Moltes gràcies, Sra. Verdú.

LA SRA. VERDÚ TORRES:

Bon dia a tothom, moltes gràcies, president. El deporte es una herramienta insustituible para fortalecer valores, para formar carácter y para cohesionar a una sociedad, y precisamente por eso debe protegerse de cualquier intento de convertirlo en un instrumento de ingeniería social o de propaganda ideológica. La PNL que hoy presenta el Grupo Popular parte de una realidad evidente, en Baleares hace años que se está trabajando desde la sociedad civil para impulsar el deporte femenino, especialmente el fútbol, y lo hacen con esfuerzo, con mérito y sin pedir privilegios, a través de iniciativas como el Trofeu Margarita Miranda, que se ha convertido en una referencia deportiva y social en nuestra comunidad.

Es importante subrayar que en esta PNL no se observa un planteamiento ideologizado, sino la voluntad de reconocer y visibilizar un proyecto deportivo concreto que funciona, que tiene impacto y que aporta valor. El Trofeu Margarita Miranda tiene una dimensión deportiva evidente, porque reúne a equipos femeninos de gran nivel y ofrece un espacio competitivo de calidad, pero también tiene una dimensión social, porque sirve de inspiración con ejemplos reales de disciplina, constancia y

superación. Y tiene además una dimensión cultural y económica, porque dinamiza nuestro territorio, atrae público y refuerza nuestra imagen como tierra comprometida con el deporte y con la participación social.

VOX no tiene ninguna dificultad en apoyar el reconocimiento institucional del Trofeu Margarita Miranda, como recoge el punto número 1 de la propuesta, porque lo reconoce como un torneo organizado por un club histórico de nuestra tierra, el Atlético Baleares, y sostenido por la implicación de personas que creen en el deporte y trabajan para que esta comunidad pueda presumir de proyectos sólidos.

Del mismo modo, tampoco tenemos ningún problema en apoyar la voluntad de colaborar con clubs que impulsen torneos similares, como plantea el punto número 2 de esta PNL. Esa colaboración no impone condiciones, no genera gasto obligatorio y no introduce ningún tipo de criterio ideológico, se trata simplemente de acompañar iniciativas que nacen desde abajo, desde la sociedad civil, desde quienes conocen el deporte y lo viven con pasión.

Y VOX siempre estará al lado de quienes construyen, no de quienes regulan para limitar, homogeneizar o politizar.

Lo mismo ocurre con el punto número 3, donde se plantea fomentar programas de promoción del fútbol femenino en categorías formativas. Nosotros creemos que el deporte debe llegar a todos los rincones de nuestra comunidad y que las categorías formativas son un espacio clave donde se aprende disciplina, cooperación y hábitos saludables, además de trabajar en equipo, y eso es algo que VOX siempre defenderá.

En cuanto al punto número 4, relativo a campañas de sensibilización y visibilización y el refuerzo de igualdad de oportunidades entre hombres y mujeres, dicha igualdad de oportunidades es algo que forma parte de nuestro sistema jurídico y no de un planteamiento ideológico. Por tanto, VOX no tiene ningún inconveniente en votar también este punto, porque su finalidad es estrictamente informativa y no introduce ninguna obligación de aplicar políticas de género ni de discriminación positiva.

Llegamos así al punto número 5, que es donde sí debemos detenernos con mayor atención. El texto original del PP menciona expresamente el objetivo de fomentar la igualdad de género, a través del apoyo financiero del Estado a iniciativas del deporte femenino, y esto, como saben, es algo que VOX no puede asumir. VOX defiende la igualdad ante la ley, no la igualdad de género, VOX defiende el mérito y la libertad, no la ingeniería social, y por eso hemos presentado una enmienda de modificación que corrige ese enfoque y devuelve el punto al terreno estrictamente deportivo, eliminando toda referencia ideológica. Nuestra enmienda reescribe el punto 5 para que diga literalmente que “el Gobierno de España debe apoyar financieramente e institucionalmente el deporte, garantizando la igualdad ante la ley y la libre participación, el mérito deportivo, sin introducir criterios ideológicos en el ámbito deportivo.” Este planteamiento es para defender el deporte, pero rechazar su instrumentación ideológica. Y, además, sigue el hilo del planteamiento general de esta PNL que en ningún

caso está concebida como un vehículo para expandir la agenda feminista o la igualdad de género.

En definitiva, el planteamiento central de todo ello debe ser que el deporte es una herramienta de libertad, es un espacio donde todos pueden competir, esforzarse y superarse, sin etiquetas y sin tutelas ideológicas. Lo que debemos proteger no es la igualdad de género, sino la igualdad ante la ley, la libertad de competir, la libertad de educar y la libertad de asociarse. Debemos proteger a quienes construyen proyectos deportivos desde abajo sin pedir nada a cambio, y debemos impedir que otros utilicen el deporte para proyectar una agenda política que nada tiene que ver con el espíritu deportivo.

Por eso apoyaremos esta propuesta, siempre que se garantice que el texto final sea plenamente deportivo y no arrastre ninguna contaminación ideológica, porque en VOX creemos en un modelo de deporte basado en el mérito, en la libertad y en la participación de la sociedad civil, y no en políticas de género, ni en intervencionismo institucional.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sra. Verdú. El Grup Parlamentari Mixt ha presentat les esmenes RGE núm. [18057](#), [18058](#), [19059](#), [18060](#) i [18061/25](#) i, per a la seva defensa, té la paraula la Sra. Gomila, per un temps de cinc minuts. Moltes gràcies, Sra. Gomila.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Gràcies, president, bon dia senyors diputats i senyores diputades. Sra. Fornas, compartesc amb vostè la importància de la col·laboració institucional, la importància que el suport al futbol femení no ha de recaure únicament en la bona voluntat dels clubs i de les entitats esportives, sinó que ha de comptar amb un impuls actiu de les administracions, amb línies de suport, difusió i reconeixement oficial.

Però tenc els meus dubtes que açò s'aconsegueixi només instaurant i consolidant i multiplicant esdeveniments. No conec prou l'abast del Trofeu Margalida Miranda, del qual vostè parla, he intentat cercar informació i no n'he trobada massa, sobre quants clubs, quants equips femenins participen en aquest trofeu, si només hi participen equips de Mallorca, si també n'hi ha de Menorca, d'Eivissa o de Formentera, que li agrairia si m'ho pot dir per tenir un poc més d'informació.

Ho dic perquè és molt important saber quin és l'abast d'aquest trofeu, per saber realment quina és la influència que té en l'esport femení de les Illes Balears. Sense posar en dubte ni la tasca duta a terme pel futbol femení dels clubs que el promocionen, ni tampoc la tasca duta a terme per la Sra. Miranda, que segur que és molt important, voldria demanar-li que m'ampliï aquesta informació, perquè jo crec que és important saber quin és aquest abast.

Actualment, la diferència entre el suport institucional al futbol masculí i al femení és una evidència, pel que crec que s'hauria de fer una aposta clara per a l'esport femení, en general i, en particular, pel futbol femení, que és del que avui debatem.

I queden molts reptes i moltes coses a fer, com garantir que totes les dones i filletes que vulguin jugar a futbol tinguin oportunitat per fer-ho; contribuir a la creació de competicions sostenibles de diferents nivells; fomentar la promoció i la visibilitat del futbol femení de tots els nivells per augmentar la participació i fidelitzar el públic; apostar pel futbol femení base; oferir als clubs i entitats esportives coneixements especialitzats, materials didàctics, equipaments futbolístics, formació d'entrenadors i entrenadores; suport per organitzar activitats concretes de futbol femení. En definitiva, ajudar els clubs i entitats esportives a afrontar el dia a dia en el desenvolupament del futbol femení, o sigui, també tenir més suport econòmic real.

I tot el que esment per al futbol femení serviria també per a l'esport femení, en general, perquè no hi ha cap dubte que els clubs han jugat un paper clau per donar suport al suport femení des del moment que donen oportunitats a les filletes per jugar a futbol. I ho dic amb coneixement de causa, conec de quina manera un club de Ciutadella, sobretot, va fer una aposta clara pel futbol femení, hi va dedicar molts esforços personals, econòmics, molta il·lusió i ganes de tirar-ho endavant, i no tots els clubs disposen de recursos humans i econòmics per poder-ho fer. A Menorca, i a Ciutadella, en particular, els darrers anys s'ha fet un impuls molt important al futbol femení i s'ha demostrat que si es fa una aposta ferma pel futbol aquest pren embranzida, perquè són moltes les al·lotes que els agrada jugar a futbol, però no se'ls donava l'oportunitat.

Així, idò, no podem esperar que tot l'esforç el facin els clubs o les entitats esportives sinó que l'administració pública també hi ha de dedicar esforços. I hem pogut veure com la inversió pública ha jugat un rol important en la promoció de l'esport masculí, per tant, també s'hauria de fer aquesta inversió en l'esport femení i, en aquest cas concret, en el futbol femení, per assegurar la igualtat d'oportunitats i l'accessibilitat per a les esportistes femenines.

És per açò que amb aquests arguments hem presentat cinc esmenes. La modificació dels punts 3 i 4, en el sentit que demana fomentar programes de promoció de l'esport i també promoure campanyes de sensibilització, però ho vincula sempre a la celebració del Trofeu Margalida Miranda. Entenem que si aquest dóna un abast important a totes les illes té sentit, si no creiem que, senzillament, s'hauria de fomentar la promoció del futbol femení i també la sensibilització, independentment del trofeu, perquè crec que en el cas de Menorca aquest trofeu no té repercussió i la repercussió en el futbol femení ha estat gràcies als clubs que han fet una aposta molt important perquè les al·lotes puguin jugar. I, de fet, en pocs anys ha passat d'haver-hi qualque al·lota dins un grup masculí a haver-hi equips d'infantil i de benjamí, només femenins, dins els mateixos clubs i, fins i tot, tenir equips només femenins que competeixen a nivell d'Illes Balears.

I després proposam tres nous punts, en el sentit de d'instar el Govern de les Illes Balears a donar suport econòmic per oferir equipaments futbolístics, formació a entrenadors i un suport real al futbol femení, també, en general, a l'esport femení. I després per augmentar, així com vostès demanen que el Govern d'Espanya augmenti el suport financer institucional

per a iniciatives esportives que fomentin la igualtat de gènere, també demanar que el Govern balear faci exactament el mateix.

Esperam que s'acceptin aquestes esmenes, que comptin amb el suport de tots els grups, perquè l'únic objectiu que persegueixen és fer una aposta clara per part del Govern de les Illes Balears pel futbol femení i, en particular, per l'esport femení, per assegurar la igualtat d'oportunitats i l'accessibilitat de les dones i filletes a l'esport.

Respecte de les propostes farem un vot favorable als punts 2 i 5, sempre que no s'accepti l'esmena de VOX al 5, si s'accepta hi farem un vot contrari, perquè entenem que la seva proposta no té cap intenció de polititzar res. Per tant, així com està redactat ens sembla bé. I farem un vot d'abstenció als punts 3 i 4, sempre que ens acceptin les esmenes de MÉS per Menorca.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Gomila. Ara passam al torn de fixació de posicions. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Guerrero, per un temps de cinc minuts. Moltes gràcies, Sr. Guerrero.

EL SR. GUERRERO I MORENO:

Gràcies, president. Avui debatem una proposició no de llei que compartim i que votarem favorablement en la majoria dels punts, excepte, com ha dit la Sra. Gomila, si vostès accepten l'esmena del partit VOX, que nosaltres també rebutjaríem aquest punt. Perquè el fons de la PNL nosaltres compartim la idea i la defensam, l'esport femení necessita referents, suport i visibilitat, però també recursos, Sra. Fornas, i vostès, des del Govern, a part de fer PNL, que està molt bé, han de posar recursos, i per això donarem suport a les esmenes que que també ha presentat el partit MÉS per Menorca i que ja ha explicat la Sra. Gomila.

Igualment, i com no podia ser d'una altra manera, és cert que compartim algunes de les inquietuds que ha comentat la Sra. Gomila sobre el torneig Margalida Miranda, però des del nostre grup parlamentari volem deixar clar que el reconeixement de la seva figura, perquè va ser una pionera obrint les portes en un context social on era una qüestió prou complicada.

I és ver, com ha dit la Sra. Gomila, que el Trofeu Margalida Miranda és un esdeveniment recent, però pensam que mereix, sense dubte, un reconeixement institucional, perquè posa en valor la seva figura i contribueix a reforçar la presència femenina en el futbol, que, al final, és el que nosaltres també desitjam. Ara bé, tampoc no podem oblidar altres esdeveniments que contribueixen decisivament a la projecció del futbol femení a les Illes Balears, com l'East Mallorca Girls Cup, que reuneix desenes d'equips i més de mil jugadores joves. I també cal reconèixer, com també s'ha comentat, la feina que han fet moltíssims clubs esportius, com podrien ser -no voldria deixar-me'n cap-, però com podria ser el Collerense, el Sant Gabriel, La Salle, Son Sardina; a Menorca, el Ciutadella

o l'històric Sporting Maonès; a Eivissa, el Sant Jordi i el Sant Rafel i, actualment, el Puig d'en Valls, que fins i tot ha hagut de..., és un fet, no sé si diria històric, però el Puig d'en Valls femení, actualment competeix a la lliga mallorquina, no és una competició autonòmica, sinó que competeix a la lliga mallorquina perquè no hi ha prou equips a Eivissa, per tant, l'únic equip eivissenc que hi ha està competeix a la lliga mallorquina.

Per tant, Sra. Fornas, li agraïm la presentació d'aquesta PNL perquè la figura de Margalida Miranda mereix un reconeixement profund. Vostè ha explicat molt bé la seva figura, però també vull destacar el compromís social que tenia Margalida Miranda, i només per això ja la seva figura mereix aquest reconeixement.

Vostè ho ha destacat, ella a l'any 1970 assumeix la presidència de la comunitat de propietaris de l'Estadi Balear, un càrrec que mantindrà fins va morir, que era un dels espais de gestió normalment vetats a les dones i, per tant, no es pot explicar la història del futbol femení balear sense conèixer la figura de Margalida Miranda. I just per això li donarem suport a la seva PNL.

Ara bé, permeti'm remarcar que dins l'esport femení no pot limitar-se, com molt bé li deia, a donar-li aquí un suport institucional, necessitam recursos. I li posaré exemples de polítiques útils. Per iniciativa del Govern d'Espanya, a l'any 2023, l'Instituto de las Mujeres va presentar un estudi amb 50 mesures per combatre el masclisme a l'esport espanyol, la conclusió va ser clara: moltes dones abandonen prematurament la seva carrera per pressió social o persistència d'estereotips estructurals esportius masculinitzats. I també denunciava la precarietat laboral del sector. I, davant aquesta realitat, què va fer el Govern d'Espanya? Doncs, hi ha hagut avanços històrics, per primera vegada, el 40% dels càrrecs directius de les federacions esportives l'ocupen dones, quan en el 2014, només 10 anys anteriors, eren només el 19%. I això no és atzar, això és, com li deia, per polítiques útils i efectives.

Per què? Perquè es va provocar l'exigència del CSD que les federacions tinguin juntes directives equilibrades per accedir a les subvencions, i una ordre ministerial que garantia almenys un 40% de les dones a assemblees i òrgans de govern. Com li deia, això sí són mesures valentes i accions que tenen resultats directes.

Y, Sra. Verdú, usted dice que hay que empezar a ayudar. No, el Gobierno de España está ayudando desde hace muchos años al deporte femenino, de hecho, la liga femenina absoluta unos años estuvo a punto de desaparecer, hace dos o tres años, y el Gobierno, aparte de conseguir un patrocinador muy importante, a través del Estado, invirtió 20 millones de euros para la promoción de los tres primeros años de la liga femenina. Por tanto, el Gobierno de España está actuando, está ayudando al deporte femenino de forma muy importante.

És per això que li deia, Sra. Fornas, que a part de PNL, també el Govern al qual vostè dona suport ha d'ajudar econòmicament, perquè jo, per exemple, vaig presentar una esmena als pressuposts durant dos anys seguits de 100.000 euros per crear competicions femenines a tots els nivells i donar

suport econòmic a clubs i federacions a l'esport femení, però ambdues vegades se'm va votar en contra.

Per tant -sí, ya acabo, presidente-, els demanaria coherència i que estan molt bé aquestes PNL, però també dotar de recursos l'esport femení.

Gracias, presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, yo no le había dicho nada. Muchas gracias. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Ramon, per un temps de cinc minuts. Moltes gràcies, Sra. Ramon.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Moltes gràcies, president, bon dia, diputats i diputades. Sra. Fornas, m'ho ha posat difícil per votar-li en contra perquè parla de futbol femení i de l'Atlètic Balears, així que, bromes a part, no només per això..., sí que començaré i diré que, per suposat, donarem suport a aquesta proposició no de llei i amb els arguments que m'han precedit.

Però sí que m'agradaria explicar-vos que Maria Ramon, quan era petita, volia jugar a futbol i no va poder jugar a futbol perquè no hi havia equip i, més enllà que és ver que potser que Maria Ramon en aquell moment hagués pogut incidir o insistir un poc més a participar d'un equip de futbol masculí, va decidir jugar a bàsquet, i va ser molt feliç jugant a bàsquet, però sempre li havia quedat aquesta espineta de jugar a futbol. I fa uns anys, quan el futbol femení va començar a tenir la presència que també des de les institucions, amb el suport, va ser possible, i també, des de la societat, perquè, al final, sense aquesta empenta social, no hagués estat possible, crec que se'm va despertar una curiositat de, bé, què hagués passat si hagués decidit espitjar un poc més o jugar, o intentar fer l'esforç. I, casualitats de la vida, aquest febrer del 2025, em va sortir l'oportunitat de jugar a futbol -sí que va ser jugar a futbol sala-, però ho vaig decidir fer amb 37 anys i, al final, em vaig llevar una espineta que tenia clavada, que no havia pogut jugar mai a futbol, i sóc molt feliç.

La felicitat de Maria, quan era petita, ha reviscut. I, evidentment, això, crec que és gràcies -i evidentment, des d'aquí vull donar les gràcies al meu equip-, perquè al final també és un equip que va néixer fa dos anys, o tres, en què la inquietud d'al·lotes que tenien ganes de jugar a futbol va fer possible que muntassin un equip de futbol sala, per suposat a l'entrenadora i a la delegada, que són les que creuen més en nosaltres, però també a l'equip del Sant Joan, perquè aposten pel futbol femení, per un equip femení, igual, amb la mateixa igualtat de condicions que ho fan amb els equips masculins.

I no només donar les gràcies també al Sant Joan, crec que hem de donar gràcies al Collerense, al Son Sardina, al Sineu, a tots aquests clubs que aposten perquè realment hi hagi una igualtat en el futbol, i perquè jo crec que és important socialment que, avui en dia, les nines poden aspirar a ser futbolistes. Fa vint anys, ningú no s'ho pensava.

I crec que amb aquestes accions, és ver, jo estic d'acord amb la Sra. Gomila, que aquesta PNL parla d'un torneig en concret, i crec que hem de posar la mirada més ampla, perquè és ver que un torneig dóna la visibilitat que es requereix, perquè poses en valor, no només una persona que va dedicar, en aquest cas temps, Margarita Miranda, i va ser una pionera, sinó que també és important que des de tots els àmbits es pugui normalitzar el futbol femení i que cap nina no deixi de jugar perquè sigui un esport, històricament, per als al·lots, o perquè, socialment, pugui haver-hi qualcú que li recrimini que juga a futbol.

I crec que el fet de... la frase que ha dit la Sra. Fornas, de "no jugaven només per elles", és imprescindible. Per què? Perquè han jugat per una generació que ha vingut ara i que juga a futbol. I crec que aquest canvi de generació és important i des de les administracions hem de donar el suport que requereix, perquè el futbol sigui futbol, independentment de si és femení, de si és masculí, perquè això sí que ho hem de tenir clar, que no hem de distingir perquè el futbol, és futbol sempre. Perquè quan parlem de natació, no parlem de natació femenina i natació masculina, parlem de natació. I hem d'aconseguir que el futbol sigui futbol, sense cap adjectiu que li vengui darrera, perquè així normalitzarem i seguirem donant la importància que requereix que gent com Margarita Miranda, Pili Espadas, Mariona Caldentey o Alèxia Putellas, segueixin, no només sent referents per a les nines, sinó que també aquestes nines, qualche dia esdevinguin referents per a tota la resta que vindran. I així, nines com Maria Ramon, en el seu moment, podran jugar sempre que vulguin a futbol i no dependre de si hi ha equip o no.

Així que donarem suport, per suposat, a la proposició no de llei, però sí que diem que si accepten l'esmena de VOX, votarem el punt número 5 en contra.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ramon. El grup proponent vol interrupció o podem seguir? D'acord, així pertoca la intervenció del grup proponent per fixar la posició i assenyalar si accepta les esmenes, per un temps de cinc minuts. Moltes gràcies, Sra. Fornas.

LA SRA. FORNAS I MUNAR:

Gràcies, president, i moltes gràcies a tots els portaveus pel bon to mantengut i per tots els detalls que també han volgut afegir a aquesta proposició. També vull agrair als grups que ens han fet esmenes voler seguir aportant d'una forma més directa al redactat original.

I bé, en primer lloc, començaré per la Sra. Gomila de MÉS per Menorca, li agraesc esmenes presentades perquè comparteixen aquest esperit general, de reforçar aquest esport femení i millorar-ne el suport institucional. Que això ens demostra que hi ha un objectiu comú, que és avançar cap a una major igualtat dins l'àmbit esportiu.

Quant a les dues primeres esmenes, que ens demanen modificar els punts redactats, les podem acceptar, no hi ha cap problema ni un. També, pel que han explicat tant el Sr. Guerrero, com la Sra. Ramon, si vostès creuen que canviant aquest redactat podran aconseguir una major repercussió, i tot, doncs per a nosaltres no hi ha cap problema ni un. Just era el que ha explicat ara la Sra. Ramon: nosaltres volíem donar més pes a aquesta figura, perquè no és només que jugàs a futbol, sinó tot el que va aconseguir per a les següents generacions. Vostès consideren que no? Doncs, com he dit jo també, a la meua primera exposició, com que el que cercàvem era una unanimitat i poder-ho fer tots junts, si vostès estan més còmodes amb aquest redactat, per nosaltres no hi ha cap problema, ni un, i ho acceptariem.

Quant als tres nous punts, em sap greu dir-los que no poden ser tan benèvols i que tenim qualche tipus d'impediment més com per poder-los acceptar. En primer lloc, aquestes esmenes plantegen un compromís directe i un suport econòmic, equipament, formació a clubs concrets o a entitats específiques. Això suposaria condicionar les línies pressupostàries, que han de ser regulades a través de convocatòries públiques, amb criteris objectius i concurrència competitiva, tal com estableix la normativa vigent en matèria de subvencions.

En segon lloc, la PNL original ja inclou mesures globals i transversals de suport a l'esport femení, sense caure en el model d'assignació directa, que podria generar greuges comparatius entre clubs, entitats i illes. El que es pretén és impulsar un marc general de foment, no substituir els procediments tècnics i administratius que garanteixen la igualtat d'oportunitats. A més, una d'aquestes esmenes reitera continguts que ja estan recollits en el text original, com és l'augment del suport institucional a iniciatives que fomentin la igualtat de gènere, fet que les fa un poquet innecessàries i poc eficients, des d'un punt de vista més normatiu.

Quant a l'esmena de VOX, Sra. Verdú, m'ha creat un gran problema, perquè, com he dit abans, nosaltres volíem la unanimitat. Jo els he explicat just als portaveus de MÉS per Mallorca i MÉS per Menorca, perquè jo realment creia en una bona voluntat del seu grup, a l'hora de fer aquesta esmena, que jo, la diferència més grossa que havia trobat, és que jo al meu redactat havia posat "futbol", i vostès ho havien canviat per "esports". Deia: ja que demanam al Govern d'Espanya, doncs, que no ens limitem al futbol, sinó que volem una igualtat real entre tots els esports, entre nins i nines.

És clar, en el moment que vostè em fa aquesta exposició i em diu que no, que és perquè li molesta un concepte que jo emprat, on crec que està prou clar, durant tot el redactat, que no cercam cap tipus de batalla ideològica, ni de batalla semàntica, la veritat, li acceptam l'esmena, però, per la part de canviar "futbol" per "esports", però crec que vostè ha volgut fer una batalla ideològica que, realment, en cap moment, ni a l'exposició de motius ni als punts d'acord, no existeix.

Em sap molt de greu, perquè crec que per mor de la seva exposició, també hi ha tres grups que ens votaran en contra, quan podria ser un punt per aconseguir moltíssim suport i que voldríem, realment, que tots poguessin demanar això al Govern d'Espanya. Hem d'entendre que aquest tipus de discursos ens ho

dificulten -sí, a tots-, i crec que no és la manera correcta, i més, una iniciativa que no té cap component ideològic, que el que volíem és poder lluitar tots junts per les nines de Balears.

Ja li he dit, jo, pel motiu de canviar "futbol" per "esport", li acceptaré l'esmena.

I això seria tot. Moltíssimes gràcies a tots pels seus comentaris, una vegada més i... sí, d'acord. Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Fornas.

(Remor de veus)

(Pausa)

Bé, com que això ja està fora del Reglament i tot, seguim que, si no... açò, d'acord.

Per aclarir el posicionament: el punt 1 i el punt 2 queden talment.

Al punt 3, acceptam l'esmena 18057/25, de MÉS per Menorca, d'acord.

Al punt 4, acceptam l'esmena 18058/25, de MÉS per Menorca, estam d'acord?

I, al punt 5, acceptam l'esmena talment, la 18055/25, de VOX. Estam tots clars, eh, ho hem entès açò? D'acord.

Idò, així, qualche grup vol votació separada?

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Sí, president, els 2, 3 i 4 es poden votar junts. I després, a part, per separat, el punt 1 i el punt 5.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

1, 2, 3 i 4, i 5...

(Se sent una veu de fons que diu: "Ha dicho 2, 3 i 4" i remor de veus)

Sí, 2, 3 i 4, no, *el 1, por una parte; 2, 3 i 4, i el 5, por otra parte, hacemos tres votaciones.* Hi estan d'acord tots els grups, sí?

Idò, així, començarem pel punt 1. Procedim a votar.

LA SRA. SECRETÀRIA:

12 votos a favor, 1 abstención.

EL SR. PRESIDENT:

Perfecte. Ara passam als punts 2, 3 i 4, com hem dit, el 2 queda talmen el text inicial, i el 3 amb l'esmena de MÉS per Menorca, i el 4 amb l'esmena de MÉS per Menorca. Per consegüent, passam a votar els 2, 3 i 4.

LA SRA. PRESIDENTA:

13 votos a favor, unanimidad.

EL SR. PRESIDENT:

I ara passam a votar el punt 5, amb l'esmena de VOX.

LA SRA. SECRETÀRIA:

7 votos a favor, 6 votos en contra.

EL SR. PRESIDENT:

En conseqüència, queda aprovada la Proposició no de llei RGE núm. 13600/25, relativa al reconeixement i impuls de l'esport femení a les Illes Balears.

2) Proposició no de llei RGE núm. 15536/25, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a polítiques urbanes per reduir la gentrificació turística a les Illes Balears.

A continuació passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 15536/25, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a polítiques urbanes per reduir la gentrificació turística a les Illes Balears. Per a la seva defensa, per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Pitaluga, per un temps de cinc minuts. Moltes gràcies, Sr. Pitaluga.

EL SR. PITALUGA I IVORRA:

Gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Cada setmana a les Balears es venen o es lloguen habitatges a uns preus desorbitats, mentre els salaris no han pujat, ni de prop, al mateix ritme. El problema no és tant que no hi hagi habitatge, el problema principal és que ja no és per als residents.

Hi ha qui diu que el mercat s'autoregula, jo diria que el que s'autoregula és la població resident. Com? Marxant. I aquesta és la tendència que avui venim a intentar aturar.

El futur del turisme no passa per expulsar la gent que hi viu, sinó per garantir que hi puguin continuar vivint. El turisme pot ser una gran oportunitat, però només si no converteix les nostres ciutats en escenografies sense veïns. Aquesta PNL defensa una obvietat: que els barris i pobles segueixin essent barris i pobles.

La PNL neix d'una realitat documentada, la pressió turística sobre l'habitatge i la compra d'immobles com a segones residències o inversió transforma els barris i pobles de les Illes Balears, fins al punt que molts residents ja no poden viure allà

on han crescut, treballen o tenen les seves xarxes familiars i socials, i negar-ho és negar la realitat.

Diferents estudis sobre la gentrificació de les Illes ja alertaven al 2019 que barris, com Santa Catalina o la Llotja de Palma o La Marina a Eivissa, havien començat un procés accelerat de substitució demogràfica i desaparició de comerç de proximitat, un procés relacionat amb l'especulació immobiliària i l'ús turístic de l'habitatge.

Aquest fenomen, llavors emergent, des que governa el Partit Popular s'ha agreujat significativament. Avui ja és estructural i ha arribat a gran part dels barris, de les ciutats i dels pobles de les nostres illes. I, saben què trobam a faltar? Mesures, el Govern no hi fa res.

El preu mitjà de l'habitatge de les Illes Balears no deixa de créixer i és el més elevat de l'Estat i l'IBESTAT va confirmar que al 2024 es varen rebre 18,7 milions de visitants, xifra que augmentarà a uns 19 milions el 2025.

L'habitatge turístic il·legal continua essent un problema de les Illes Balears, tot i els anuncis del Govern de Marga Prohens i dels consells insulars. Les plataformes digitals segueixen anunciant allotjaments sense llicència i molts propietaris utilitzen contractes de temporada fraudulents i altres tipus de plataformes on anunciar-se per esquivar els controls. Aquest fenomen retira habitatge residencial del mercat, dispara els preus i destrueix la possibilitat que molts residents puguin accedir a un lloguer digne.

I el fenomen de compra per part de no residents continuar intensificant-se. Segons càlculs recents, al voltant del 40% o 45% de les compravendes a barris i pobles amb pressió turística la fan estrangers, i una part significativa no són residents, són estrangers que adquireixen habitatge com a segona residència o inversió, i això és el que accelera els processos de gentrificació i l'expulsió residencial.

Les dades mostren que quan una porció tan gran del mercat de l'habitatge és captada per compradors que no viuen al barri o no hi tenen residència permanent, això redueix l'accés per a la població local i eleva la tensió sobre els preus. Els preus pugen sobretot per la demanda turística i inversora. A Eivissa, Santa Eulària, Sóller, Pollença, Deià, Ciutadella o Palma, la identitat urbana i social es transforma per adaptar-se no als residents, sinó als visitants i als inversors.

Les propostes de la PNL són clares: al punt 1 es vol delimitar les zones afectades. És imprescindible establir criteris objectius perquè no podem aplicar mesures iguals a un polígon residencial de Sa Pobla o de Montuiri que a Dalt Vila, a Santa Catalina o al centre històric de Palma. Cal acotar les zones més afectades per l'expulsió social i la substitució veïnal.

Al segon punt es planteja la necessitat de molt més habitatge públic el qual s'hauria de finançar parcialment amb l'ITS. Per què? Idò perquè l'ITS és un instrument de compensació d'impactes del turisme, si un dels aspectes més greus del turisme és la pèrdua d'habitatge digne per als residents, és lògic que l'ITS ajudi a reparar-lo. I això no ho diem nosaltres, ho diu la ciutadania, segons l'enquesta de

l'AETIB, prop del 90% de residents reclama que l'ITS es destini a habitatge i a lloguer social.

I al punt 3 tenim la reserva d'habitatge assequible amb promocions privades, una mesura que ja és estàndard a moltes ciutats europees sotmeses a processos similars, com Amsterdam, Viena, Lisboa o Barcelona. Un punt que corregeix un error històric, si el problema el genera el mercat, part de la solució ha de venir també del mercat.

I, finalment, l'impuls a les cooperatives amb cessió d'ús, del punt 4, és una alternativa viable i que ja dona resultats a altres indrets, que surt del mercat especulatiu, és assequible, genera estabilitat residencial i, sobretot, genera comunitat, exactament el que la gentrificació destrueix.

Aquest model existeix, funciona i es pot replicar. No inventam res, adaptam solucions provades.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pitaluga. El Grup Parlamentari Popular ha presentat les esmenes RGE núm. [18042](#) i [18043/25](#) i, per a la seva defensa, té la paraula la Sra. Cabrera, per un temps de cinc minuts. *Muchas gracias, Sra. Cabrera.*

LA SRA. CABRERA I ROSELLÓ:

Gràcies, Sr. President, bon dia, senyores diputades i senyors diputats. Bé, la veritat és que resulta molt curiós veure aquesta iniciativa, aquesta exposició de motius del Partit Socialista, molt sorprenent, diria jo, que siguin capaços de presentar una anàlisi de la situació actual de manca d'accés a l'habitatge vinculat a la gentrificació turística, com si l'esquerra no hi hagués tingut res a veure, com si no hi tinguessin cap responsabilitat i anar al fàcil: culpar el turisme de tots els mals i, a més, sense tenir en compte el repte poblacional que no podem oblidar.

Si vostès durant els vuit anys del pacte d'esquerres haguessin complert la seva obligació i haguessin pres mesures en matèria d'habitatge, ara probablement no patiríem aquesta situació que patim perquè, els ho record, l'única política d'habitatge que va tenir el govern del pacte va ser l'HPO, 300 habitatges en vuit anys, que el primer el van lliurar vostès el 2020, 6 anys després d'iniciar el Govern. El que sí que es construïa, i no ho diu el Partit Popular, eren habitatges de luxe, 3.000 xalets en rústic i piscina diària.

Però és que també agafen, i ajunten en aquesta iniciativa els problemes de saturació turística, que són, segons vostès, els culpables de les mancances d'habitatge. Un altre diagnòstic que novament sembla que vostès en vulguin fugir, quan vivim una situació producte de les seves dues darreres legislatures: creixement de 115.000 places més; l'oferta de turisme il·legal desbocat, que vostè abans en parlava i és el que realment genera saturació en els nuclis urbans, i que vostès van permetre per la seva inacció, sense mesures de reconversió de les zones madures i sense un duro, sense un euro, ni fons per combatre tot açò.

A més, van autoritzar, els ho record, el lloguer turístic en plurifamiliars, qualque cosa faria tot açò.

Veiem també que invoquen a la seva iniciativa, que posen com a guia resultats de l'enquesta d'opinió de l'AETIB, quan vostès, insisteix, van fugir del Pacte de sostenibilitat i demostraren que no tenien cap voluntat d'arribar a acords, ni de fer feina conjuntament, ni de posar límits de manera conjunta a nivell polític i a nivell de la societat civil.

La nostra formació està d'acord, i segurament tots els grups polítics, amb la necessitat de mantenir la nostra vida quotidiana i l'entorn amable, aquests que diuen vostès de mantenir la nostra identitat, garantir l'habitatge, és clar que sí, però el que passa és que s'ha de fer i donar resposta a totes les externalitats del turisme, que és la nostra principal indústria de la qual en viuen directament o indirectament més de 200.000 persones, sous, i és inacceptable que culpin o facin culpar el turisme de tot.

I, com a solució, ens proposen quatre punts: un punt 1, que diu "delimitar zones afectades per la gentrificació i turistificació per aplicar mesures d'habitatge", en els punts 2, 3 i 4, mesures les quals, per cert, no varen prendre vostès quan governaven. Si ara ho tenien tan clar, des del 2019 que s'havien de fer totes aquestes coses, com es que es van torbar quatre anys, no, sis, a fer la proposta?

He de dir que a dia d'avui, els consells insulars tenen les competències territorials, tenen els PTI, els PIAT, les zones turístiques delimitades i els estudis de capacitat de càrrega, a més de les zones aptes per a lloguer turístic. El Govern té delimitades les zones de turisme responsable. El Decret de contenció ho recull, a més, la declaració de zones de reconversió, zones de saturació o ambdues. A més dels planejaments urbanístics municipals, que també qualque cosa tindran a dir.

Per tant, creiem que aquesta proposta que vostès fan *no procede*, i consideram que cada illa té la capacitat i la competència de decidir quin model de ciutat i quines decisions en aquest sentit volen prendre.

Per tant, al punt 1 nosaltres hi votariem en contra.

Quant al punt 2, d'impulsar la construcció d'HPO a zones afectades per gentrificació turística, pagat per l'ITS, i al punt 4, d'habitatges en règim de cooperativa, també pagat per l'ITS, bé, hem presentat dues esmenes, una a cada punt, que van en dos sentits aquestes esmenes: una, no vincular el finançament a l'ITS, entre altres coses, perquè la llei no ho permet, i quan vostès ho van fer no record que haguessin executat ni un HPO amb ITS; i l'altra, perquè han de ser els consells i ajuntaments, que són els competents, com he dit abans, amb les eines que considerin i tinguin, decidir on i com volen fer l'HPO i on i com volen fer els habitatges en règim de cooperativa, no en base a cap figura futura que vostès proposen fer de delimitació de zona turística de gentrificació, com diuen vostès en el punt 1.

I, finalment, quant al punt 3, he de dir que les reserves mínimes d'habitatge públic vénen regulades a la llei estatal i la

lleï autonòmica, però amb aquesta proposta que vostès fan no hi estam d'acord, perquè les mesures assimilables que s'han dut a terme a Barcelona, precisament, que vostè ha posat l'exemple, han estat un fracàs, un descens de llicències a cents i a dia d'avui ja han reculat aquesta iniciativa. Per tant, no hi estam d'acord i tampoc no hi votarem a favor.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sra. Cabrera. Ara continuam amb el torn de fixació de posicions, pel Grup Parlamentari VOX té la paraula la Sra. Verdú, per un temps de cinc minuts. Moltes gràcies, Sra. Verdú.

LA SRA. VERDÚ TORRES:

Moltes gràcies, president. Nos encontramos ante una PNL que, una vez más, demuestra que el Partido Socialista sigue empeñado en mantener un relato que no resiste ni un minuto de un análisis serio, un relato que culpa al turismo de todos los males, que presenta la palabra “gentrificación” como si fuera un fenómeno nuevo, importado de manuales de activismo, y que pretende justificar con ese concepto intervenciones urbanísticas y económicas profundamente ideologizadas.

Quiero dejar algo absolutamente claro, nuestro voto en contra no tiene nada que ver con rechazar la vivienda pública. VOX no se opone a la existencia de vivienda pública cuando es necesaria, ni hemos cuestionado nunca la importancia de que las administraciones garanticen un acceso digno a la vivienda en situaciones concretas, lo que sí rechazamos frontalmente es que el Partido Socialista use la vivienda pública como coartada para intervenir más, para crear más obligaciones, para justificar desvíos de fondos y, sobre todo, para cargar una vez más sobre el turismo responsabilidades que no le corresponden.

La propuesta del Partido Socialista nace desde la premisa equivocada de que existe una gentrificación turística, que debe ser combatida delimitando zonas especiales, regulando suelos y marcando restricciones. Pero los problemas de vivienda en Baleares no los ha creado el turismo, sino la mala planificación, la falta de suelo disponible, los años de paralización urbanística, el aumento de la ocupación ilegal y la incapacidad de la izquierda para dar una respuesta real durante sus etapas de gobierno.

El Partido Socialista, en lugar de asumir esa responsabilidad, necesita fabricar un enemigo, y ese enemigo vuelve a ser el turismo, el mismo sector que sostiene gran parte del empleo, de la inversión y de la riqueza de estas islas.

La PNL, lejos de aportar soluciones reales, plantea intervenciones que solo pueden empeorar la situación, se propone utilizar un impuesto turístico, como el ITS, ese que tanto defendieron ustedes y que nació de la mejora ambiental y la calidad del destino, para financiar vivienda pública. Es decir, el Partido Socialista pretende que el sector turístico cargue con una responsabilidad que no tiene, transformando un instrumento finalista en una caja para su agenda ideológica.

Tampoco podemos apoyar que se pretende imponer reservas obligatorias de vivienda pública a cualquier nueva promoción en supuestas zonas gentrificadas. Estas políticas, aplicadas en otras comunidades gobernadas por ustedes, por la izquierda, siempre han tenido el mismo resultado: menos construcción, más costes y menos oferta. La reserva obligatoria encarece la vivienda restante y disuade a los promotores que ya trabajan en un entorno regulado hasta el límite.

Esto no es ampliar el acceso a la vivienda, es reducir la oferta y tensionar aún más el mercado, precisamente lo contrario de lo que necesita Baleares.

Y podríamos pensar que la propuesta del Partido Socialista busca diversificar modelos residenciales, pero lo que propone es financiar cooperativas de vivienda con dinero del ITS, fomentando un modelo colectivista, que nada tiene que ver con la libertad ni con la iniciativa privada. VOX no se opone a que existan cooperativas si los ciudadanos quieren organizarse de esta forma, lo que rechazamos es que se favorezca un modelo determinado desde el poder político. Esto no es política pública, es a lo que ustedes están acostumbrados, pura ingeniería social.

Desde VOX defendemos que las políticas de vivienda deben partir de criterios realistas: liberar suelo, simplificar trámites, garantizar seguridad jurídica, combatir la ocupación ilegal y eliminar trabas que impiden construir, eso es lo que genera vivienda accesible. No se genera vivienda decretando porcentajes obligatorios o delimitando zonas de castigo.

Por todo ello, votaremos en contra, y no porque estemos en contra de la vivienda pública, y lo repito una vez más para que no se distorsione, sino porque estamos en contra del uso político e ideológico de la vivienda, en contra de responsabilizar al turismo de problemas que no ha causado, en contra de intervenir más un mercado ya asfixiado y en contra de seguir poniendo muros al desarrollo económico. Queremos vivienda accesible, sí; queremos que los jóvenes puedan emanciparse, sí; pero eso no se consigue levantando más burocracia, sino reduciéndola. Y no se consigue castigando al turismo, sino garantizando que su crecimiento sea ordenado y compatible con la vida en nuestras islas y con los residentes. Y, desde luego, no se consigue imponiendo modelos residenciales propios de agendas colectivistas que no han funcionado en ninguna parte.

Por esta razón, VOX votará en contra de esta PNL y también de las enmiendas del Grupo Popular que, aunque atenúan algunos elementos, mantienen la esencia intervencionista de la propuesta original. Nuestro compromiso es con la política de vivienda seria, realista y compatible con el crecimiento económico, no con experimentos ideológicos disfrazados de preocupación social.

Muchas gracias, presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sra. Verdú. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Ramon, per un temps de cinc minuts. Gràcies, Sra. Ramon.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Gràcies, president. Els centres, jo crec que, bé, i ho podem veure perquè som físicament cada dia aquí, es buiden i els residents, en conseqüència, surten i fugen i cerquen un lloc més accessible on poder viure, perquè totes aquelles capacitats, tots aquells llocs on serien susceptibles de poder ser un habitatge per als residents d'aquí s'han convertit en aparadors, i ja no tenim botigues de queviures i tenim Starbucks, i no tenim drogueries i tenim tendes on es venen ànecs de goma, i no tenim merceries i hi ha tendes de carcasses. I crec que això, la intencionalitat o a l'exposició de motius és el que el Sr. Pitaluga vol o volia expressar amb aquesta gentrificació, que ens convertirem de cada vegada més i acceleradament en una capital qualsevol del món.

Perquè ara mateix, si pensam en els centres de les capitals europees, com puguin ser Madrid, dic capitals o ciutats grans, Madrid, Barcelona, Oporto, París o Palma, quina diferència hi ha? Les característiques arquitectòniques. Però, i ho pos com a exemple, aquest estiu vaig anar a Oporto, i hi va haver un moment que caminava pel centre i pensava: és que no hi ha molta diferència amb ser a Madrid; perquè tenies una tenda de roba que hi ha a qualsevol ciutat de qualsevol lloc d'Europa, totes les tendes de roba que coneixem, totes les franquícies que coneixem, i dius: jo per què venc? Perquè, al final, si anam a una ciutat, també, i amb això que sempre diuen d'aquesta turismofòbia, és que això també és turismofòbia, és a dir, és convertir una ciutat en una reproducció igual d'una altra ciutat, i anirem a les ciutats i, al final, els centres es convertiran en el mateix.

I jo crec que hi ha més coses més enllà que hem d'oferir als visitants i, a més, també que els residents no se sentin expulsats. I un poc això és la gentrificació, és que expulsam els residents per posar el mateix que hi ha per tot. I un poc entenent aquesta filosofia, crec que no se salva... o se salven pocs racons.

I a les Illes Balears ens trobam amb una pressió enorme on la preocupació major dels ciutadans és el tema de l'habitatge. Per què? Perquè no s'hi pot accedir d'una manera accessible i a l'abast de les famílies, perquè ja veiem que famílies comparteixen casa, famílies se n'han d'anar a viure a caravanes, o famílies que han de partir de la pròpia illa perquè no poden pagar un lloguer, i ja comprar-se una casa ni pensar-ho.

I amb això, amb la gentrificació el que aconseguim és que hi hagi un canvi de fisonomia total del que suposa la nostra illa i les nostres ciutats.

Nosaltres donarem suport a la proposició no de llei, tot i així pensam que no només s'han de fer actuacions en aquest sentit, sinó que n'hem de fer moltíssimes més; mai no n'hi ha prou i, a més, mai no n'hi haurà prou en qüestions, quan parlam d'habitatge en aquests moments, mentre no solucionem el principal problema i neguit, sobretot neguit, dels ciutadans de les Illes Balears.

I per això mateix aquesta proposició no de llei és part de solucionar una problemàtica, però no és tota la solució, i hem de seguir insistint en posar totes les eines disponibles per part

de les administracions perquè el principal problema de les Illes Balears tenguí solució.

Així que, Sr. Pitaluga, des de MÉS per Mallorca donarem suport a la proposició no de llei i esperem que el Govern pugui donar solució, perquè, per ara, no n'hi dona a aquest problema que a tots, al final, ens ha d'interpel·lar perquè parlam del benestar i del dia a dia dels ciutadans de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ramon. Ara, pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Gomila, per un temps de cinc minuts. Moltes gràcies, Sra. Gomila.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Gràcies, president. Deixi'm, abans d'entrar en el fons de la proposta, alegrar-me que la Sra. Cabrera vengui a les nostres amb el tema de defensar la sobirania del consell insular i dels ajuntaments en el planejament territorial i en el model de territori, benvinguda, me n'alegr, perquè vostè diu: les competències territorials són dels consells, a través del PTI, i són dels ajuntaments, a través del pla general, i té tota la raó, i cada illa té capacitat i competència per decidir el model de ciutat i mesures que volen emprendre, i també li don la raó. Per tant, benvinguda al canvi d'opinió, la llàstima és que només ho ha dit per anar en contra d'una PNL que feia el PSOE i no per convenciment, perquè cada llei i cada decret llei que vostès han aprovat en aquest parlament -almanco d'ençà que jo som diputada- que afecti el territori o que afecti qualsevol tema urbanístic, sempre va per sobre dels planejaments municipals i per sobre del PTI, en el cas de Menorca. Per tant, ens alegrem que l'opinió sigui diferent, que tenguí clar que les competències són dels consells insulars i dels ajuntaments, i esper que, amb aquesta idea, vostè faci entrar en raó els seus companys del PP, i també el Govern, per entendre que els consells insulars i els ajuntaments són els que han de decidir el model territorial que volen, les ciutats que volen, a través del PTI i a través dels planejaments municipals, i que aquests mai no poden trobar-se per sota de normes que vostès imposin des del Govern balear per decidir quin model volem.

I dit açò, entr ja en el tema de la PNL, no hi ha cap dubte que l'economia balear del monocultiu turístic afecta sense cap dubte la vida de tots els que vivim aquí, afecta la senalla de la compra, afecta l'accés a l'habitatge, afecta els comerços de proximitat de tota la vida, afecta l'accés dels residents als centres, a poder anar comprar el pa, el peix, la carn, elements de ferreteria, perquè aquests comerços desapareixen i són substituïts per *souvenirs* o per la venda de productes per al turisme.

I mentre a MÉS per Menorca fem una aposta clara per limitar els preus del lloguer en declarar zones tensionades a les Illes, per demanar que es prioritzi l'accés a l'habitatge als residents, per demanar que una part de l'ITS es dediqui a l'habitatge, que és evident que és el principal problema que tenim en aquestes illes, i que és conseqüència directa del turisme i, per tant, l'ITS s'hi podria aplicar. Apostam per

decréixer turísticament, apostam per diversificar l'economia i mentrestant el Govern de la Sra. Prohens i també el PP fan el contrari i voten en contra de qualsevol proposta que vagi en aquest sentit.

Des de MÉS per Menorca hem insistit en la necessitat de construir habitatges a preus assequibles de ver, i no dels que en fa bandera el Govern de la Sra. Prohens, perquè, tant la Sra. Prohens com el Sr. Mateo, estam cansats de repetir que amb les seves polítiques posen al mercat pisos a preus assequibles. Però quan els he demanat que em digui què vol dir un preu assequible, si vol dir 1.000 euros el m², 2.000, 3.000, 8.000 euros el m², si 600 euros mensuals, 800, 1.000, 1.300 euros mensuals per llogar un pis és assequible? No hi ha manera que m'ho diguin.

I què fan? Em diuen: 100, 275.000 euros per un pis de 80 m², aquest és assequible. Au, idò, divideixin: 275.000 dividit per 80 i resulta que els surt que el preu per m² són 3.000 o 3.500 euros el m². O diuen: 129.000, però no afegeixen: per un pis de 45 m², que açò vol dir també pagar-los a 3.000 o a 3.500. Per tant, no s'ha de dir el preu de l'habitatge, el que s'ha de dir és què val per m², perquè és que si es posen a fer pisos de 10 m² costaran 15.000 euros, i açò és una ganga. Però, és clar, és que el preu també serà molt car. Per tant, no val fer aquest joc que fan vostès, de dir: un pis de 129.000 euros és de preu assequible; ho seria si tingués tres habitacions, no ho és si té 45 m².

Per tant, jo crec que tant el Sr. Mateo, el Sr. Conseller d'Habitatge, com el Govern de la Sra. Prohens, ha de dir d'una vegada què entén per preu assequible, si assequible és viure a un pis de 45 m² per part d'una família de tres membres, per a així només haver de pagar 500 euros. Si assequible és un pis que val 1.000 euros de lloguer i una senyora gran cobra 636 euros cada mes. Si és assequible per als joves que no troben pis i que hi han de dedicar més del 50%. Per tant, haurien de deixar d'emprar la paraula "preu assequible" i dir què entenen de ver per preu assequible? 3.500 euros el m² és un preu assequible? Jo ja li dic que, per a MÉS per Menorca, no, sigui de preu limitat o no ho sigui.

Per altra banda, és evident que també s'ha d'apostar per fer parc públic de lloguer d'habitatges i, sense cap dubte, per a nosaltres és imprescindible que també es dediqui l'ITS a potenciar l'habitatge. De fet, és una proposta que hem fet amb diferents esmenes als pressuposts, amb diferents propostes, sempre ens han dit que no, però seguim mantenint que açò és important.

Per tant, Sr. Pitaluga, per part de MÉS per Menorca farem un vot favorable a aquesta proposta perquè entenem que va en aquest sentit. I ens alegrem que el PP, a la fi, vengui a les nostres: la competència en territori i el model que volem l'hem de triar des de les Illes i des de cada poble. Benvinguts, senyors del PP!

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Gomila. Ara procedeix una interrupció. Seguim? Seguim, d'acord, en aquest cas pertoca la intervenció al grup proposant per fixar la posició i assenyalar si accepta les

esmenes, per un temps de cinc minuts. Moltes gràcies, Sr. Pitaluga.

EL SR. PITALUGA I IVORRA:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Bé, primer de tot, vull agrair el to de totes les intervencions i agrair les intervencions de totes les portaveus dels diferents grups parlamentaris. Bé, començaré per contestar molt breument a la Sra. Verdú. Que bé, sobretot pel que ha comentat, sobre el tema dels habitatges en cooperativa, he de recordar-li que, segons l'article 129.2 de la Constitució Espanyola, allà es diu que es fomentarà aquest tipus de funcionament; és a dir, i vostè, quan diu que no, pensi que va, de qualche manera, en contra de la mateixa Constitució, que moltes vegades diu que vol defensar.

Bé, pel que fa a la intervenció de la portaveu del Partit Popular. Bé, aquesta PNL, Sra. Cabrera, parla de solucions, i vostè, doncs bé, aquí ha estat, a la seva intervenció, sobretot traient pilotes fora, quan són els qui governen i haurien d'assumir aquesta responsabilitat; perquè, davant la problemàtica tan greu que ara mateix tenim, doncs és veritat que no prenen mesures. De tota manera, li hem de dir que, bé, és a dir, almenys en aquestes dues esmenes de qualche manera reconeixen que hi ha un problema amb la gentrificació, que és un problema que cal resoldre i, tot i que és una llàstima que hagin deixat de banda l'ús del fons d'ITS, acceptarem les dues esmenes per veure si es posen les piles i comencen a fer algun tipus de política en aquest sentit.

Hem de dir que, de totes maneres, avui mateix ha sortit una notícia als mitjans de comunicació que no ens convida a l'optimisme, és a dir, avui mateix l'Ajuntament de Palma ha sortit en premsa que vol eliminar o rebaixar el percentatge d'habitatge protegit a les urbanitzacions; és a dir, veiem que no aposten per l'habitatge públic quan han de prendre decisions.

I pel que fa a la crítica que han fet al punt 1, bé, òbviament nosaltres parlàvem del Govern per tal de crear uns criteris bàsics i coordinar, delimitar aquestes zones afectades per la gentrificació, però també al mateix punt 1 he deixat clar que qui ha d'intervenir són els consells insulars i els ajuntaments. És a dir, són els que tenen el coneixement de proximitat i les competències, òbviament, més directes en urbanisme i usos del sòl.

Amb el tema del finançament de l'ITS, doncs, malauradament continuen sense escoltar el clam social que els demana que facin alguna cosa amb l'habitatge i sobretot amb l'ITS. És cert que estaven totalment en contra de l'ITS i ara l'han acceptat, jo supòs que amb el temps no els quedarà més remei que acceptar que l'ITS també s'emperi per construir habitatge. Però bé, ara els tenim en aquesta actitud.

Bé, vull agrair la intervenció de la Sra. Ramon, de MÉS per Mallorca, coincidim plenament amb els seus plantejaments. També coincidim i vull agrair la intervenció de la Sra. Gomila, de MÉS per Menorca. Crec que fem una anàlisi similar del que passa i és cert que aquestes són unes solucions, no són totes les solucions, però, bé, hem d'anar posant solucions entre tots i afegir totes les solucions possibles.

Vull acabar i fer una reflexió sobre, per exemple, la ciutat de Venècia, una Venècia que es va buidar perquè va permetre que el turisme fos més important que els venecians; avui al centre històric hi viuen menys de 50.000 residents, quan fa 50 anys n'hi havia més de 120.000. Avui en dia a Venècia què queda? Doncs res, queda un decorat preciós, però un decorat sense veïns, sense comerç local, sense vida real, un patrimoni, però sense comunitat. El turisme pot ser una oportunitat, però no pot suposar una renúncia al dret més bàsic, poder viure a ca teva.

Aquesta PNL defensa una idea molt simple, que els pobles i ciutats de les Illes Balears continuïn sent llocs per viure-hi i no només paisatges de consum, que és el que a poc a poc esdevenim.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pitaluga. Bé, per clarificar. El número 1 queda talment. Al número 2 vostè diu que accepten l'esmena presentada pel Partit Popular, la 18042/25, queda incorporada. El número 3 queda igual. I al número 4 accepten també l'esmena presentada pel Grup Popular, la 18043/25. És així?

Qualque grup vol...?

LA SRA. CABRERA I ROSELLÓ:

Sí, votació separada, per favor: 1 i 3, i 2 i 4.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

L'accepta, Sr. Pitaluga? D'acord. Procedirem, idò, a fer votació separada, com ha demanat el Partit Popular i aprovada pel proponent, que és el Partit Socialista.

Llavors, començam i votam el número 1 i el 3.

LA SRA. SECRETÀRIA:

6 vots a favor, 7 vots en contra.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Ara passam a votar el número 2 i el 4.

En conseqüència queden aprovats els punts 2 i 4 d'aquesta PNL i rebutjats l'1 i el 3 de la proposició...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

LA SRA. SECRETÀRIA:

12 vots a favor, 1 vot en contra.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS